

Mūkusalas iela 46, Rīga, LV-1004, tālr. 29425176, e-pasts info@latvijasbiogaze.lv,
www.latvijasbiogaze.lv

LR Ekonomikas ministrijai

29.01.2021 Nr. 03-01/21

Par Grozījumiem Ministru kabineta 2020.gada 2.septembra noteikumos Nr.560 “Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, kā arī par cenu noteikšanas kārtību un uzraudzību” (VSS-38)

Biedrība “Latvijas biogāzes asociācija”, turpmāk tekstā – LBA, ir iepazinusies ar Grozījumiem Ministru kabineta 2020.gada 2.septembra noteikumos Nr.560 “Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus, kā arī par cenu noteikšanas kārtību un uzraudzību” (VSS-38), turpmāk tekstā MK560 noteikumi, un vēlas izteikt savu viedokli un priekšlikumus, lūdzot rast iespēju tos iekļaut tālākai izskatīšanai virzītājā likumprojekta redakcijā.

LBA norāda, ka neveicot būtiskus labojumus MK560 noteikumos vai iespēju robežās netuvinoties iepriekšējai MK 262 noteikumu kārtībai, vairumā staciju biogāzes ražošana tiks pārtraukta.

Vispirms, LBA vēlas norādīt, ka likumdevējs, laika gaitā, nepārtraukti grozot iepriekšējos un šos normatīvos dokumentus ir “pazaudējis” sasniedzamo mērķi. Izdodot Elektroenerģijas tirgus likumu 2005. gadā likumdevējs balstījās:

- 1) lai efektīvi ražotu siltumenerģiju koģenerācijas procesā, tika sagatavots Elektroenerģijas tirgus likuma 28.pants “Elektroenerģijas ražošana koģenerācijas procesā”, kurš balstījās uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 11.februāra direktīvu 2004/8/EK par koģenerācijas, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu, veicināšanu iekšējā enerģijas tirgū un grozījumu direktīvā 92/42/EEK. Uz šī panta pamata tika izdoti Ministru kabineta noteikumi Nr. 921, kurus aizstāja MK noteikumi Nr. 221 un tagad MK noteikumi nr.561.
- 2) lai veicinātu no AER iegūtas elektroenerģijas ražošanu un ar to nosegtu noteiktu daļu no visu Latvijas elektroenerģijas galalietotāju kopējā patēriņa tika sagatavots Elektroenerģijas tirgus likuma 29.pants “Elektroenerģijas ražošana, izmantojot atjaunojamos energoresursus”, kurš balstījās uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2001.gada 27.septembra direktīvas 2001/77/EK par tādas elektroenerģijas izmantošanas veicināšanu iekšējā tirgū, kas saražota, izmantojot atjaunojamos enerģijas avotus. Uz šī panta pamata tika izdoti Ministru kabineta noteikumi Nr. 503, kurus vēlāk aizstāja MK noteikumi Nr.198, tad MK noteikumi Nr.262 un tagad MK noteikumi Nr.560.

Ja ir runa par enerģijas iegūšanu no biomasas vai biogāzes, tad vienā gadījumā valsts mērķis ir bijis efektīvā siltumenerģijas ražošanā pielietot biomasas vai biogāzes koģenerāciju, kuras rezultātā tiek iegūta gan siltumenerģija, gan arī elektroenerģija. Bet otrā gadījumā valsts pamatmērķis ir bijis iegūt elektroenerģiju no biomasas vai biogāzes, lai ar to nosegtu noteiktu daļu no Latvijas kopējā elektroenerģijas patēriņa. Tātad ar vienu metodi izmantoja divu atšķirīgu mērķu sasniegšanai. Šobrīd ir pilnībā izjaukta lietu kārtība un elektroenerģijas

ražotājiem par pienākumu ir uzlikts darboties 100% koģenerācijas režīmā, tātad nodarboties ar siltumenerģijas ražošanu, kas nav bijis pamatuzstādījums šiem ražotājiem.

LBA piekrīt, ka elektroenerģijas ražošanas procesā iegūtā siltumenerģija ir jāizmanto lietderīgi, taču nepiekrīt, ka uz šiem ražotājiem pilnā mērā būtu attiecināmi Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvā 2012/27/ES par energoefektivitāti noteiktie augstas efektivitātes koģenerācijas kritērijs – 75%, vēl jo vairāk, ja runa ir par 6 līdz pat 10 gadus vecām iekārtām, jo minētās Direktīvas kritēriji ir attiecināmi uz jaunām iekārtām.

LBA uzsver, ka MK560 noteikumos uz biogāzes stacijām augstas efektivitātes koģenerācijas kritērijs – 75% ir attiecināms tikai ierobežotā veidā, pie kam tikai uz stacijām, kuru uzstādītā elektriskā jauda ir lielāka par 1 MW (par jaudas pamatojumu skatīt zemāk).

LBA vēlas arī norādīt, ka likumdevējs kļūdaini tulko un lieto dažādus terminus, kas absolūti sagroza lietu būtību, ir pretrunā ar fizikas un siltumtehnikas pamatlikumiem, kā rezultātā tiek paplašināts koģenerācijas jēdziens. Tāpēc vēlamies izskaidrot šo situāciju.

Atbilstoši Enerģētikas likumam (<https://likumi.lv/ta/id/49833-energetikas-likums>) ir izprotams koģenerācijas iekārtu princips un kas šajās iekārtās ir lietotais kurināmais:

- koģenerācija — tehnoloģiskais process, kurā lietderīgai izmantošanai vienlaikus ražo elektroenerģiju un siltumenerģiju,
- koģenerācijas iekārta — iekārta vai iekārtu kopums, kas paredzēts vienlaicīgai elektroenerģijas un siltumenerģijas ražošanai vienotā tehnoloģiskajā procesā. Koģenerācijas iekārtā neietilpst iekārtas, ko izmanto tikai siltumenerģijas ražošanai vai tikai elektroenerģijas ražošanai,
- kurināmais — nafta un naftas produkti, arī sašķidrinātā naftas gāze, dabasgāze, arī sašķidrinātā dabasgāze un biometāns, degakmens, degakmens gāze un eļļa, ogles, kūdra, kurināmā koksne un cita biomasa, tostarp bioloģiskais šķidrums kurināmais, kuru sadedzina enerģijas iegūšanai,
- Koģenerācijas stacija sastāv no vienas vai vairākām koģenerācijas iekārtām, kuru darbības nodrošināšanai tiek izmantotas palīgiekārtas ražošanā izmantojamo energoresursu padeves, dūmgāzu aizvadīšanas, saražotās elektroenerģijas un siltumenerģijas nodošanas infrastruktūra un cita infrastruktūra.

Taču nevienā dokumentā nav atrodams termina, biogāzes elektrostacija, skaidrojums. Šajos MK560 noteikumos ar to tiek saprasta koģenerācijas stacija. MK560 noteikumos ir atrodams apzīmējums biogāzes ražošanas iekārta un no konteksta par izejvielu lietošanu ir saprotams, ka tas ir iekārtu komplekss, kurā specifiskos apstākļos dažāda veida organiskas izcelsmes izejvielas, tai skaitā dažāda veida organiskie atkritumi, tiek sadalītas vai noārdītas un šī procesa gaitā izdalās gāzu maisījums – biogāze. Biogāze kā kurināmais tiek sadedzināta koģenerācijas iekārtā, lai ražotu elektroenerģiju vai elektroenerģiju un siltumenerģiju. Tātad ar terminu biogāzes elektrostacija būtu jāsaprot biogāzes ražošanas iekārta ar koģenerācijas iekārtu, kaut ir gadījumi, kad biogāzes ražošanas iekārta atrodas attālināti no koģenerācijas iekārtas un kurināmais – biogāze - pa cauruļvadu tiek sūknēts lielākā vai mazākā attālumā. Ar šo mēs vēlamies uzsvērt, ka likumdevējs, neveikli rīkojoties ar nepilnīgas terminoloģijas pielietošanu, ir koģenerācijas procesu apvienojis ar pašu kurināmā ieguves procesu un uz visu šo attiecinājis koģenerācijas procesa efektivitāti.

LBA uzskata, ka ir skaidri jānodala biogāzes koģenerācija no paša biogāzes rašanās un ieguves procesa un attiecīgi nedrīkst attiecināt vienas kurināmā sadedzināšanas iekārtas efektivitāti uz veselu biotehnoloģisko iekārtu kompleksu vai rūpnīcu.

LBA atkārtoti norāda (uz šo tika vērsta uzmanība jau LBA 27.08.2020 sūtītajā vēstulē Nr.4-08/20 par MK560 noteikumu pieņemšanu), ka Eiropas parlamenta un padomes direktīvas (ES) 2018/2001 (2018. gada 11. decembris) “Par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas

enerģijas izmantošanas veicināšanu” (turpmāk tekstā - AER Direktīva) ievada 29. punkts nosaka, ka “.....būtu jānodrošina, ka atjaunojamās enerģijas atbalsta rīcībpolitikas ir prognozējamas un stabilas, un nevajadzētu pieļaut, ka tās bieži mainās vai ka izmaiņas ir ar atpakaļejošu spēku. Neprognozējama un nestabila politika tieši ietekmē kapitāla finansēšanas izmaksas, projektu attīstīšanas izmaksas un līdz ar to kopējās izmaksas par atjaunojamās enerģijas plašākas izmantošanas pasākumiem Savienībā. Dalībvalstīm būtu jānovērš tas, ka kāda atjaunojamās enerģijas projektu atbalsta izmaiņas varētu negatīvi ietekmēt to ekonomisko dzīvotspēju. Minētajā kontekstā dalībvalstīm būtu jāveicina izmaksefektīvas atbalsta rīcībpolitikas un jānodrošina to finansiālā ilgtspēja.”

Bez tam šīs AER Direktīvas 6. panta 1. punkts nosaka: “...dalībvalstis nodrošina, ka atjaunojamās enerģijas projektiem piešķirtā atbalsta līmeni un ar atbalstu saistītos nosacījumus nepārskata tā, ka negatīvi tiek ietekmētas šādi piešķirtās tiesības un apdraudēta jau atbalstīto projektu ekonomiskā dzīvotspēja.”

Vēlamies norādīt, ka Latvijas atjaunojamās enerģijas federācijas, Latvijas biogāzes asociācijas un Latvijas bioenerģijas asociācijas uzdevumā starptautiski atzīta kompānija “KPMG Baltics” AS sniedza neatkarīgu vērtējumu par Ekonomikas Ministrijas plānoto Ministru kabineta noteikumu Nr. 560 un Nr.561 izmaiņu pamatotību un ietekmi uz kopējo kapitālieguldījumu iekšējās peļņas normas un cenas diferencēšanas koeficientu pārkompensācijas novēršanai aprēķinu elektrības ražošanā koģenerācijas procesā un elektrības ražošanā, izmantojot atjaunojamās energoresursus.

Sniedzot savus priekšlikumus un izsakot viedokli par MK560 noteikumu (VSS-38) redakciju, sadaļās par IRR aprēķinu, līmeņatzīmēm un faktiskajām izmaksām LBA galvenokārt balstās uz šo “KPMG Baltics” AS sniegto vērtējumu, tāpēc pievienojam šo ziņojumu kā mūsu atzinuma pielikumu.

Izdarīt Ministru kabineta 2020. gada 2.septembra noteikumos Nr.560 “Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamās energoresursus, kā arī par cenu noteikšanas kārtību un uzraudzību” šādus grozījumus:

- 1) Grozīt MK 560 noteikumu 6.pielikuma 9.4. punktā doto formulu, atgriežoties pie izdevumu aprēķina kāds bija noteikts ar MK noteikumu Nr. 262. 10.pielikuma 11.punktu, nosakot, ka bez kurināmā izmaksām, pārējās izmaksas veido - Darbinieku skaits * Personāla izmaksas + Eksploatācijas izmaksas + Pārējās darbības izmaksas.
(1) Šis ierosinājums balstīts uz KPMG ziņojuma 4.1. nodaļā konstatēto, ka MK560 noteikumu grozījumu projekts (VSS-38) IRR aprēķina kārtībā nosaka līmeņatzīmes, kuras ne tuvu neraksturo patiesās ekspluatācijas izmaksas. Augstāk piedāvātajā formulā lūdzam Eksploatācijas izmaksas noteikt kā 8% no sākotnējām investīcijām gadā, kas atbilst faktiskajām nozarē konstatētajām izmaksām (skat Tabula 8 KPMG ziņojuma 4.1.7. punktā). Pārējās izmaksas aicinām noteikt kā 2% no sākotnējām investīcijām gadā.
- 2) Precizēt anotācijā, ka MK noteikumu Nr. 560 76.1 punktā norādītās investīcijas ietver arī investīcijas biogāzes ražošanas iekārtās, ne tikai koģenerācijas iekārtās, kā arī kapitalizētās remonta izmaksas, pie kam, nosakot ekspluatācijas izmaksas, jāņem vērā viss investīciju apjoms, to skaitā arī atbalsta maksājumi no LAD.
- 3) Papildināt MK 560 noteikumu 30. punktu aiz vārdiem “apakšpunktā minētajās biogāzes vai biomasas elektrostacijās” ar vārdiem un cipariem šādā redakcijā: ” kuru elektriskā uzstādītā jauda pārsniedz 1 MW”.
- 4) Papildināt MK 560 noteikumus ar jaunu 30¹.punktu šādā redakcijā: “Publiskais tirgotājs no komersanta, kas elektroenerģiju ražo šo noteikumu 3.2. un 3.3. apakšpunktā minētajās biogāzes vai biomasas koģenerācijas stacijas iepērk visu

koģenerācijā saražotās elektroenerģijas daudzumu, kas atlicis pēc elektroenerģijas izlietošanas biogāzes vai biomasas elektrostacijas darbības nodrošināšanai, ja šo elektrostaciju elektriskā uzstādītā jauda nepārsniedz 1 MW un elektrostacijā ietilpstošā koģenerācijas stacija atbilst augstas efektivitātes kritērijam – sasniegts vismaz 1% primāro energoresursu ietaupījums”

(1) Iepriekšējo divu grozījumu nepieciešamība pamatojama ar Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 2012/27/ES 2.pielikuma punktu a), kas paredz, ka mazas apjoma koģenerācijas stacijas (ar elektrisko jaudu līdz 1 MW) kvalificē kā augstas efektivitātes koģenerācijas, pat ja tās sasniedz minimālu primārās enerģijas ietaupījumu. Kā norādīts arī KPMG ziņojuma 4.7.2. punktā, tad šis attiecas uz nozīmīgu skaitu biogāzes staciju Latvijā. Mazo jaudu stacijās ir izteikta problēma, ka tām ir nepieciešams lielāks daudzums siltumenerģijas biogāzes ražošanas procesa nodrošināšanai. Ja nesekos saprātīgi soļi no Ekonomikas Ministrijas puses, atzīstot, ka biogāzes ražošanā patērētā siltumenerģija ir lietderīga un tiek patērēta nozīmīgā apjomā, tad šīm mazajām biogāzes stacijām nav tehniski nekādu iespēju sasniegt augstas efektivitātes prasības, kuras iepriekšminētās direktīvas kontekstā bija uzstādītas jaunām, liela apjoma koģenerācijas iekārtām.

5) Precizēt MK 560 noteikumu 6.pielikuma 6. un 7.punktā, kādā veidā aprēķināmas stacijas darba stundas.

(1) Jautājuma problemātika ir izskaidrota KPMG Ziņojuma 4.3.3. un 4.3.4.punktā

6) Izteikt IRR aprēķinā ieņēmumu formulas MK 560 izmaiņu projekta 6.pielikuma 6.punktā un MK 561 grozījumu projekta 8.pielikuma 6.1. punktā šādā redakcijā

$$IEN_t^i = C_{el t}^i \times P_{el t}^i \times \frac{dt}{12} \times \left(1 - \frac{SEN_t^i}{100}\right) \times (1 - Zel) + C_{th t}^i \times P_{th t}^i \times \frac{dt}{12}$$

,kur Zel – elektroenerģijas pašpatēriņš gan koģenerācijas stacijā, gan biogāzes ražošanas iekārtās (kur piemērojams).

(1) Ar šo grozījumu pamatotību var iepazīties KPMG ziņojuma 4.2.3. un 4.2.4. punktos. Biogāzes stacijas negūst nekādus ienākumus no tā, ka elektroenerģija tiek izmantota biogāzes ražošanas vai koģenerācijas procesa nodrošināšanai, tāpēc būtu tikai loģiski, ka to neskaita arī kā ieņēmumus. Ja elektroenerģija vai siltumenerģija pašu vajadzībām tiktu iegādāta no tīkla vai cita ražotāja, tad tie būtu tikai izdevumi. LBA aicina ieņēmumu formulu papildināt arī ar analogisku papildinājumu ne tikai elektroenerģijas pašpatēriņam, bet arī siltumenerģijas pašpatēriņam – siltuma jaudu reizinot ar reizinātāju $(1-Z_{th})$, kur Z_{th} – ir biogāzes ražošanas iekārtās patērētās siltumenerģijas daudzums attiecināts pret stacijā saražoto siltumenerģijas daudzumu norēķinu periodā. Z_{th} – pēc nozares pētījuma ir robežās starp 19.3 un 25% (skat. 4.2.3. punktu). Tā kā KPMG savā izpētē ir balstījies uz faktiskajiem uzņēmumu datiem un literatūras avotiem, bet no 2022. gada, aizvietojojt zaļo biomasu, ir būtiski jāpalielina pārstrādājamo atkritumu daudzums, tad iesakām šo atzīmi noteikt ne mazāku kā 25%.

7) Grozīt MK 560 noteikumu 6.pielikuma 2.tabulā noteiktās kurināmā cenas līmeņatzīmes, nosakot, ka līdz 2019.gadam (ieskaitot) tās ir tādas kā bija MK 560 noteikumu 10.pielikuma 4.tabulā, bet no 2020.gada uz priekšu nākotnes periodiem kurināmā cenas līmeņatzīmes nosaka, indeksējot ar inflācijas prognozi, par bāzi cenas līmeņatzīmi 2020.gadam izmantojot: jauda līdz 0.5 MW – 28.36 EUR/MWh; jauda lielāka par 0.5MW, bet nepārsniedz 1 MW – 27.37 EUR/MWh; jauda lielāka par 1 MW – 27.41 EUR/MWh

- (1) KPMG ziņojums skaidri norāda, ka EM piedāvātās kurināmā izmaksas ir pārlietu zemas un līdz ar to veicinās nepamatotu iespaidu par staciju pārkompensāciju. LBA atzinīgi novērtē iespēju iesniegt arī faktiskos kurināmā izmaksu datus un šo iespēju nepieciešams saglabāt. Tomēr ir svarīgi, ka ir piemērojamas arī līmeņatzīmes, kuras izmantot gadījumos kad ražotājam nav faktisko datu vai tos nevar izmantot (piemēram, sarežģījumi ar vertikāli integrētām saimniecībām, kur biogāze ir kopā ar piena fermu vai ražotni). Gan faktiskām izmaksām, gan līmeņatzīmēm būtu jābūt veidotām tā, lai atspoguļotu visas izmaksas, kas ražotājam rodas, lai no attiecīgā substrāta iegūtu biogāzi. Līdz ar to faktisko izmaksu aprēķina gadījumā ir jāprecizē ar noteikumu anotāciju, kas ir iekļaujams MK 560 noteikumu grozījumu projektā kurināmā cenā vai līmeņatzīmē. Ja biogāzes stacija ir iegādājusies mēslus pa 0.00 EUR/t, bet iztērējusi, piemēram, 3.00 EUR/t, lai mēslus atvestu pie sevis uz biogāzes staciju, tad ražotājam ir jābūt iespējai šīs izmaksas iekļaut. KPMG ziņojums Tabulā 17 parāda, ka lopkopības un citiem atkritumu pārstrāde rada izmaksas ražotājiem. Ja netiek izmantoti faktiskie dati, tad viskorektāk būtu izmantot informāciju par izejvielu izmantotajiem daudzumiem, kas reizināts ar attiecīgā substrāta vidējo izmaksu, kas norādīta ziņojuma 17.tabulā. Ja vēsturiskā informācija par izejvielu daudzumiem ir pieejama un ticama, tad varētu šo izejvielu svaru sadalījumu reizināt ar nozarē vidējo gāzes iznākumu un siltumspēju attiecīgiem substrāta veidiem, pieprasot šo papildu informāciju pētījuma veicējiem KPMG. LBA ir gatava turpināt darbu pie šāda aprēķina modeļa, ja Ekonomikas Ministrijai tas arī liekas pieņemami. No 2022.gada ikmēnesi EM būs pieejami dati par izmantoto izejvielu apjomu (tonnās) un īpatsvaru kopējā struktūrā, tāpēc šāds piedāvājums būtu ilgtspējīgāks. Tomēr ja EM nav gatava atbalstīt šādu pieeju, tad LBA aicina līmeņatzīmes (EUR/MWh), kas atbilst nozares vidējām faktiskajām, kur kā redzams KPMG ziņojuma 16.tabulā. No MK 560 noteikumu grozījumos piedāvātajām kurināmā līmeņatzīmēm lielākās atšķirības ir tieši mazas un vidējas jaudas stacijām. Līdz ar to kā minimums, tiem ražotājiem, kuri izmantos līmeņatzīmes kurināmā izmaksu noteikšanai ierosinām, MK 560 noteikumu grozījumu projekta 6.pielikuma 2 tabulā periodiem pirms 2020.gada izmantot iepriekš pielietotās līmeņatzīmes MK 262 noteikumos, bet nākotnes periodos pēc 2020.gada izmantot pēdējo trīs gadu vidējo kurināmā izmaksas līmeņatzīmi (KPMG ziņojuma Tabula 16), attiecīgi to indeksējot ar inflācijas prognozi nākotnes periodiem.
- 8) Grozīt MK 560 noteikumu 6.pielikuma 10.punktā noteikto koģenerācijas iekārtas lietderības koeficientu, ko izmanto kurināmā apjoma noteikšanai no 80% uz 75%.
- (1) Kā norādīts KPMG ziņojuma 4.7.2. koģenerācijas iekārtas, kurās sadedzina biogāzi, tipiski ir ar efektivitāti ievērojami zemāku nekā noteiktie 80%. Arī Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 2012/27/ES nosaka, ka koģenerāciju iekārtām būtu jānodrošina 75% efektivitāte, tāpēc nav nekāda pamata noteikt IRR aprēķina vajadzībām lielāku efektivitāti nekā to prasa direktīva un ir reāli sasniedzama pēc iekārtu tehniskajiem datiem. Protams ir jā saglabā iespēja aprēķiniem izmantot faktisko lietderības koeficientu, kas norādīts tehniskajā dokumentācijā. Šis grozījums attiektos tikai uz tām stacijām, kuras nevar uzrādīt šādu tehnisko dokumentāciju.
- 9) Izslēgt no MK 560 noteikumu grozījumiem 59.⁸⁷.punktu.
- 10) Izslēgt no MK 560 noteikumu grozījumiem 59.¹¹punktu, kā arī 59.³⁴. un 59.³⁵.punktu

- (1) Ja pie pārkompensācijas koeficienta s vienāds ar nulli stacijas IRR līmenis joprojām pārsniedz 9%, ir jābūt iespējai brīvprātīgi izbeigt dalību obligātā iepirkuma mehānismā bez papildu sankcijām. Šādā gadījumā būtu jāuzskata, ka no brīža, kad stacija tiek izslēgta no obligātā iepirkuma mehānisma, visas stacijas saistības pret valsti ir nokārtotas un valsts nav tiesīga pieprasīt nekādu summu atmaksu. Pretējā gadījumā tiek pārkāpta ražotāju tiesiskā paļāvība un retroaktīvi tiktu piemērots konfiscējošs regulējums situācijā, kuru ražotājam nebija iespējams prognozēt un novērst, kas nav ne samērīgi un attaisnojami.
- 11) Papildināt MK 560 noteikumus ar jaunu punktu, kas uzliek par pienākumu BVKB atcelt komersantam izteikto brīdinājumu, ja tas izdarīts nepamatoti vai balstoties uz kļūdainiem secinājumiem.
- 12) Par vienoto tehnoloģisko ciklu.
- (1) Precizēt un ierakstīt MK 560 noteikumos vienotā tehnoloģiskā cikla piederības robežas, tādejādi novēršot iespēju, ka pārtikas uzņēmums, cūku vai liellopu saimniecība, putnkopības fermas, siltumnīcu saimniecības, sadzīves atkritumu poligons vai notekūdeņu attīrīšanas iekārtas kļūdaini kļūst par lielu koģenerācijas staciju.
- (2) Precizēt, ka uz biogāzes ražošanas iekārtas neattiecas uz vienoto tehnoloģisko ciklu koģenerācijas procesa kontekstā un siltumenerģijas daudzums, kas neieciešams organisko vielu sadalīšanās biotehnoloģiskajam procesam ir lietderīgi izmantots siltums un nav koģenerācijas iekārtas pašpatēriņš

Ar cieņu Andis Kārklīņš
Latvijas biogāzes asociācijas valdes pr-jis.

Pielikumā: “KPMG Baltics” AS ziņojums “Neatkarīgs vērtējums par Ekonomikas Ministrijas plānoto Ministru kabineta noteikumu Nr. 560 un Nr.561 izmaiņu pamatotību un ietekmi uz kopējo kapitālieguldījumu iekšējās peļņas normas un cenas diferencēšanas koeficientu pārkompensācijas novēršanai aprēķinu elektrības ražošanā koģenerācijas procesā un elektrības ražošanā, izmantojot atjaunojamus energoresursus.”

Dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.